

Elfte söndagen i Treenighetstid

Predikan i S:t Nikolaus, Nordisk-katolska kyrkan i Karlskrona, A.D. 2014
Fr. Franciskus Urban

Elfte söndagen i Treenighetstid

Förspillda tillfällen – Jesu sorg över Jerusalems söndag

Jer. 8:4-12; Rom. 9:30 - 10:4; Luk. 19:41-47a; Ps. 55:17, 20, 23a - Ibid. v. 2, 5-6, 23

Vi möter i evangeliet idag en förkrossad Jesus. Han närmar sig Jerusalem och den sorg han känner över tillståndet där vet inga gränser. Han talar till staden men nöjer sig inte med prat, utan tar sig in i stadens hjärta; templet, och sliter handgripligen ut det sjuka som förgiftar.

Jesus talade till en hel stad. Jesus adresserade alla i staden och pekade på tillståndet i dem. Han tog sig in i hjärtat och rensade det från mörker så att ljuset åter kunde ta plats; så att templet åter kunde vara en plats för bön.

Längre fram i samma evangelium hör vi Jesus säga om templet, att ”[a]llt detta som ni ser – det skall komma en tid då det inte lämnas sten på sten utan allt bryts ner.”¹

Han syftar på vad som skulle komma; på templets fall. En välkänd episod i Jesu liv är då han inför stora rådet anklagas för att ha sagt ”[J]ag skall riva ner detta tempel som är byggt av människohand och på tre dagar bygga upp ett annat som inte är gjort av människohand.”²

Faktum är att Jesus Kristus, då han besegrar döden och på tredje dagen uppstår, är det nya templet. Det tempel som inte är byggt av människors hand eller vilja, utan av Guds.

Att på den tiden tala om att templet kommer att falla, var en hädelse av stora mått. Det måste också skapat våldsamt oro. Lärjungarna frågade Jesus när detta skulle komma att ske, och han svarar dem, enligt aposteln Lukas, ”[s]e till att ni inte blir vilseledda. Många kommer att uppträda under mitt namn och säga: Det är jag, och: Tiden är nära. Men följ dem inte. När ni får höra om krig och oroligheter, så tappa inte besinningen. Detta måste först hända, men det är ännu inte slutet.’ Och han sade till dem: ’Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike. Det blir svåra jordbävningar och pest och hungersnöd på den ena platsen efter den andra. Förfärliga ting skall ske och väldiga tecken visa sig på himlen.”³

Nå, Kristus är det nya templet. Vi, som kristna, strävar efter att efterlikna Honom, vår broder. Därför kan vi se våra egna kroppar som tempel för Helige Ande. Vi som kristna väntar på att Kristus kommer åter. Och med den förståelsen, hur kan vi tolka dagens heliga evangelium? Vi läser texten en gång till:

---

¹ Luk 21:6

² Mark 14:58

³ Luk 21:7-11

Elfte söndagen i Treenighetstid

Predikan i S:t Nikolaus, Nordisk-katolska kyrkan i Karlskrona, A.D. 2014
Fr. Franciskus Urban

När Jesus kom närmare och såg människan, brast han i gråt över henne och sade: Tänk om du i dag hade förstått vad som ger dig verklig frid. Men nu är det dolt för dina ögon. Dagen är här då du har hjälpt dina fiender att bygga en belägringsvall runt dig. Du är ansatt och attackerad från alla håll; mörkret omringar dig. Du kommer att bli slagen till marken, du och allt du håller kärt och inte en enda av de stenar som du har byggt ditt liv med kommer att lämnas hel. För du förstod inte att Herren sökte dig.

Sedan gick Jesus, räddaren, in i ditt hjärta – i hjärtat av templet – och drev ut allt köpt och alla som sålde där. Han sade att mitt hus; Andens tempel; din kropp skall vara en bödens hus. Men du har gjort det till ett rövarnäste; ett tillhåll för självförhärligande. Och han tog sin boning i dig och undervisade var dag i templet.

Och om vi idag skulle fråga Herren om när detta skall komma att ske, hade han kanske svarat ungefär som till apostlarna:

Se till att ni inte blir vilseledda. Många kommer att vilja ha din uppmärksamhet. Många kommer att vilja sälja lycka och magi till dig för pengar. Men följ dem inte. När ni får höra om krig och oroligheter, så tappa inte förstånd och fattning. Detta måste först hända, men det är ännu inte slutet. Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike. Det blir svåra naturkatastrofer och sjukdomar sprids och det blir hungersnöd på den ena platsen efter den andra. Förfärliga ting skall ske och väldiga tecken visa sig.

Men det är inte vår sak att sia om när tiden är inne. Spådom och magi, i alla dess former, leder oss bort från vägen. Den av oss som uttrycker att en plats är ”magisk” eller en stund är ”förtrollad” är vilseledd. Vi vet att ännu har vi tid men ingen tid att förlora. Vi får inte förspilla ett enda tillfälle att sprida det glada budskapet om Jesus Kristus, vår Herre; han som räddar oss från villfarelser, ondska och bortvändhet.

Tillståndet är dolt för våra ögon. Herden har, för många människor, pratats bort. Tidigt såg vi ljuset. Då gick herden framför sin flock. Men med tiden upptäcktes det bekväma och demokratiska att gömma sig mitt i den. Och idag hör vi ledaren gå sist med sitt ”bäähh!”

Om inte herden leder sin flock utan springer efter och bekräftar alla felsteg för att hålla sig väl med dem, finns inte längre någon herde. Då är det sjukt; då är det så illa ställt att tron på Kristus har förbytts mot något nytt; bekräftelseologi. Och denna bekräftelseologi vars drivkraft är högmodet, alla synders ursprung, är en av de belägringsmurar som nu byggs upp runt såväl individer som samhällen.

Vi hörde idag vad aposteln Paulus skrev i sitt brev om dem som rättfärdigar sig själva: ”Bröder, mitt hjärtas önskan och min bön till Gud för dem är att de skall bli frälsta. Jag kan vittna om att de hängivet tjänar Gud, men de saknar den rätta insikten. De känner inte rättfärdigheten från Gud utan strävar efter att upprätta sin egen rättfärdighet och har inte underordnat sig rättfärdigheten från Gud. Ty Kristus är lagens slut, till rättfärdighet för var och en som tror.”⁴

Men Jesus kom inte för att bekräfta våra snedsprång utan för att upprätta.
Gud utgav inte sin enfödde Son för sin egen skull, utan för vår skull.

Kristus besegrade inte döden för att vi skulle slå mynt av Hans godhet, utan för att vi skall kunna gå samma väg.

---

⁴ Rom 10:1-4

Elfte söndagen i Treenighetstid

Predikan i S:t Nikolaus, Nordisk-katolska kyrkan i Karlskrona, A.D. 2014
Fr. Franciskus Urban

Och här står vi, mitt i förgänglighetens tid och rum. Likt vilseledda nickedockor som, utan herde, lyssnar mer till magiker och månglare. Men hör detta: Kristus vill ta sig in i varje hjärta för att rensa ut månglarna, begären och bekräftelse demonerna. Kristus vill upprätta var och en av oss som tempel för Gud Helig Ande och han är – Han är! – herde för hela jorden.

Den herde som går framför sin flock begråter den inte. Den herden ingjuter hopp och leder hjorden på räddningens väg. Bara den herde som visar vägen är den som inte förspiller några tillfällen. Den herden är!

Låt oss bedja, den bön som helige Franciskus av Assisi bad inför korset i San Damiano, då han fick sitt uppdrag: ”Gå och återställ mitt hus”:

”Högste och ärorike Gud,
upplys mitt hjärtas mörker
och ge mig riktig tro,
säkert hopp och fullkomlig kärlek,
samt känsla och insikt, Herre,
så att jag kan utföra ditt heliga och sanna
uppdrag”⁵

---

⁵ Bön inför den korsfäste av S:t Franciskus av Assisi (1206)